

[Poul Dam.]

aspekt, og jeg genhørte med interesse det citat, jeg tidligere oplevede i fjernsynet i Maj Wechseldmanns film om den lille pige, der kom hjem og sagde: Er det rigtigt, at alle rige mennesker er onde? Nu tror jeg ikke, det er et socialistisk stykke, hun har hørt det i. Jeg tror, hun har hørt det i en religionstime, (*Munterhed*), så sandt som der står i Bibelen, at det er sværere for en rig at komme ind i himmerige end for en kamel at komme igennem et nåleøje.

Wilhelm (VS):

Det vedrører fortrinsvis ministerens bemærkning om, at styrelsen jo ikke er en repertoirevælgende instans. Det er jeg da helt klar over. Vi har jo for nylig diskuteret den københavnske landsdelsscene, hvor vi gjorde temmelig meget ud af at få præciseret disse ting. Men når jeg alligevel talte om faren for politisk censur eller en censur baseret på repertoiret, så er det især på grund af styrelsens beføjelser ifølge § 14, stk. 4, med hensyn til, hvilke teatre der hvert år skal optages i Det rejsende Landsteater.

Dér vil jeg godt sige, at vi mener for det første, at der ikke bør være fødte medlemmer af Det rejsende Landsteater, hvilket også betyder, at Det danske Teater ikke burde være det teater, der har den centrale rolle i administrationen af hele ordningen. Vi mener, en 1 års periode er for lidt, ikke alene for repertoirevalget, men også for bedømmelsen af, hvordan teatrene fungerer. Og for det tredje mener vi på dette område med styrelsen, at teaterrådets betydning skal styrkes med hensyn til at bedømme, hvilke teatre der hvert år skal optages i Det rejsende Landsteater. Vi mener, teaterrådet burde komme med indstillinger og ikke bare høres, og at styrelsen så bestemmer, hvilke der optages, dog sådan, at man ikke følger denne indstilling, havner det hos kulturministeren. Vi har ingen illusioner om, at man kan undgå repertoirecensur eller politisk censur, men det er dog rarere, når det sker, at det så ligger et sted, hvor man kan sige: dér er det lige præcis, som man har kunnet i andre tilfælde.

Nu vi har denne anden runde, vil jeg godt lige samtidig spørge vedrørende § 16, stk. 2, om det er tanken — det fremgår nemlig ikke særlig klart — at egnsteatrene er med

her. Skal egnsteatrene under § 16, stk. 2, også automatisk kunne opnå de 25 pct.?

Det er den ene ting, og den anden ting er, hvilke udgifter § 16, stk. 2, dækker. Er det alle, eller går det kun på konkrete forestillinger? Er det alle udgifter for disse teatre, i givet fald egnsteatrene, hvis de er med, eller er det konkrete forestillinger alene? Der er jo en væsentlig forskel især for egnsteatrene, men i øvrigt også for de andre.

Ministeren for kulturelle anliggender (*Niels Mathiasen*):

Ja, det sidste spørgsmål blev jeg ikke helt klar over. Jeg kan svare så langt som, at § 16 ikke gælder for egnsteatrene. De er ikke med dér. Men jeg forstår ikke rigtig, hvad spørgsmålet om, hvorvidt det er konkrete forestillinger eller ej, går på. Enhver forestilling må vel være konkret. Det fik jeg altså ikke helt tydeliggjort, så jeg kan give et svar på det.

Så skal jeg kun sige et par ting til fru Eva Rothenborg. Der er spørgsmålet om, at dette betyder en udgift for staten og amterne på 8,5 mill. kr. De 6,5 mill. kr. påtager amterne sig, og de 2 mill. kr. er det, som vi sætter ind i forhold til børneteater og opsøgende teater.

Så vil jeg altså lige gøre den bemærkning om dette med at skubbe til den hældende vogn, til privatteatrene, at jeg tænker på, hvordan dette folketing har været på ambulancetjeneste gang på gang til de væltende teatre og har fået dem op at stå, og hvor det takket være en storkøbenhavnsk teaterordning, og hvor vi nu forhåbentlig også får en ordning her, betyder, at det ikke bare er København, der får glæde af teatret, men at vi også kan komme ud. Jeg vil da gerne sige til hr. Wilhelm, hvis man skulle afskaffe Det danske Teater, at det er det teater, der har betydet, at man er kommet længst ud af alle teatre. Jeg tror, det er helt afgørende, at vi fastholder dette teater som noget helt nødvendigt og sikkert, der betjener langt ud over, hvor de store ensembler kan komme, og hvor vi også her får mulighed for at få andre end Det danske Teater med, sådan at der ikke er en ren monopolisering, men at andre kan komme med ind efter tilbud og efter kvalitet. Det tror jeg er helt afgørende i dette forslag.

Så skal jeg sige til fru Nathalie Lind, at